

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative (b494/14.10.2025), transmisă de Secretariatul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/5754/20.10.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D884/21.10.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și

completările ulterioare, în sensul punerii de acord a prevederilor legale declarate ca fiind neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 297/2025, cu normele constituționale.

Potrivit Expunerii de motive, demersul legislativ este motivat și prin aceea că *„impactul Deciziei nr. 297/2025 a Curții Constituționale reprezintă un mare pas înapoi pentru politicile de asigurare a transparenței și integrității publice, în contradicție cu interesul public care reclamă mijloace eficiente de luptă împotriva corupției. Totodată, se afectează negativ percepția publică asupra transparenței și integrității demnitarilor, slăbind astfel controlul democratic.”*.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 117 alin. (3) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Referitor la soluția propusă la **pct. 1 al art. I pentru art. 3 alin. (2)**, precizăm că aceasta trebuie să țină seama de cele reținute de instanța de contencios constituțional prin **Decizia nr. 297/2025**: *„Pentru toate aceste motive, Curtea apreciază că se impune constatarea constituționalității prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, în măsura în care nu se referă și la drepturile și obligațiile soțului/soției declarantului, precum și ale copiilor majori aflați în întreținerea acestuia, o altă interpretare fiind contrară dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, prin prisma nerespectării exigențelor calitative pe care redactarea textelor de lege trebuie să le întrunească pentru a fi în concordanță cu principiul legalității. Aceasta, deoarece prevederile legale menționate conțin un viciu de concepție care, pe de o parte, afectează logica reglementării și, pe de altă parte, ignoră situații care pot apărea în practică, în care obligația este imposibil de realizat. Așadar, Curtea subliniază că o astfel de constatare nu afectează obligația titularului de a declara drepturile și obligațiile soțului și ale copiilor săi majori, aflați în întreținerea sa, întrucât nu obligația de declarare per se a veniturilor/bunurilor acestor persoane este neconstituțională, ci **angajarea răspunderii declarantului pentru corectitudinea informațiilor furnizate de terți prezintă un viciu de neconstituționalitate, răspunderea juridică penală sau contravențională fiind una personală**”*.

Reiterăm observația și pentru textul propus la **pct. 2** pentru **art. 3 alin. (2¹)**.

În același timp, relevăm că norma preconizată la **pct. 1** prevede întocmirea declarațiilor de avere potrivit **anexei nr. 1**, însă **anexa nu a fost supusă modificărilor corespunzătoare considerentelor din Decizia Curții Constituționale nr. 297/2025** cu privire la datele cu caracter personal, cum ar fi numele și prenumele soțului/soției, precum și ale copiilor majori aflați în întreținere.

Totodată, în ceea ce privește textul propus la **pct. 2** pentru **alin. (2¹)** al **art. 3**, semnalăm că formularea „*în măsura în care declarantul avea posibilitatea de a le cunoaște. Omiterea acestor informații atrage răspunderea penală și/sau contravențională, după caz*” nu întrunește condițiile necesare de previzibilitate și accesibilitate, norma fiind insuficient conturată și neclară în ceea ce privește modalitatea de aplicare, sub această formă actul normativ neputând avea eficiență legislativă.

5. Cu privire la soluțiile legislative preconizate la **pct. 3 și 4** ale **art. I**, referitoare la obligația de a asigura afișarea și menținerea declarațiilor de avere și de interese pe pagina de internet a instituției timp de 30 de zile de la primire, prin anonimizarea numelui și prenumelui soțului/soției, precum și ale copiilor aflați în întreținere, menționăm că acestea trebuie să țină seama de cele statuate de Curtea Constituțională, prin **Decizia nr. 297/2025**, respectiv: „*Curtea observă că prin Decizia nr. 1018 din 19 iulie 2010 a reținut că una dintre cele două soluții normative constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, și anume **obligația publicării pe internet a declarațiilor de avere nu a fost corectată prin noua lege adoptată**. Or, ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate, potrivit art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, Parlamentul avea obligația să pună pe deplin de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Legii fundamentale, iar nu doar selectiv, cum a procedat prin Legea nr. 176/2010.*

Cu privire la această susținere, Curtea apreciază că evidențiază reale vicii de neconstituționalitate, prin încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, care impun caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, precum și ale art. 26 alin. (1) din Constituție, care garantează dreptul la viață intimă, familială și privată. Aceasta, deoarece Legea nr. 176/2010 a menținut soluția legislativă a cărei neconstituționalitate a fost

constatată de Curte prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, în condițiile în care mențiunea privitoare la anonimizarea adresei exacte a imobilului, a codului numeric personal și a semnăturii nu reprezintă o modificare substanțială de natură să corecteze viciile de neconstituționalitate evidențiate prin decizia citată. Ca atare, Parlamentul nu și-a îndeplinit obligația de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Legii fundamentale, nesocotind decizia Curții Constituționale.

Curtea reține că anonimizarea elementelor menționate în textul de lege criticat nu este suficientă pentru asigurarea confidențialității și protecției datelor cu caracter personal și, implicit, pentru protecția vieții private și a demnității umane, ca valoare fundamentală, consacrată și ocrotită la nivel constituțional”.

Prin urmare, față de cele de mai sus, apreciem că soluțiile legislative preconizate încalcă dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, potrivit căroră „Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. **De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor”.**

6. Semnalăm că **art. II**, conform căruia „Modificările aduse prin prezenta lege se aplică începând cu data intrării în vigoare”, este redundant.

*

* *

În concluzie, având în vedere cele de mai sus, prezenta propunere legislativă nu poate fi adoptată.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 889/13.11.2025